

*Til kapitel 2**Værdipapirhandlere**Til § 4*

Den foreslåede bestemmelse om hvilke virksomheder, der har eneret til at rette henvendelse til offentligheden og tilbyde sig som køber, sælger eller formidler af værdipapirer, svarer i det væsentligste til § 4, stk. 1 og 2, i den gældende fondsbørslov, der dog kun vedrører børsnoterede værdipapirer. Det vil sige, at eneretten tilkommer alle pengeinstitutter, fondsmæglerselskaber, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse. Som det fremgår af lovforslaget, er eneretten begrænset til erhvervs-mæssig henvendelse, dvs. at en aktionær, der ønsker at sælge sin aktiepost, også har mulighed for at henvende sig til offentligheden.

Herudover er det i lovforslagets § 4, stk. 1, nr. 5 og 6 præciseret, at eneretten tillige tilkommer Danmarks Nationalbank og Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, idet Nationalbanken og Hypotekbanken retter henvendelse til offentligheden for så vidt angår værdipapirer udstedt af Den Danske Stat.

Lovforslagets § 4, stk. 1, er på tre punkter mere vidtgående end den gældende § 4, stk. 1, i fondsbørsloven.

For det første vil udenlandske virksomheder, som svarer til de i stk. 1, nr. 1 til 4, nævnte institutter og selskaber eller filialer af sådanne virksomheder, og som har opnået tilladelse i et andet land i Den Europæiske Union, eller i et land med hvilket Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale (hjemlandet), kunne rette henvendelse til offentligheden på det danske værdipapirmarked på basis af det europæiske pas og 2. bankharmoniseringsdirektiv. Lande, hvis virksomheder får adgang til det danske marked i kraft af en af Fællesskabet indgået samarbejdsaftale, er EØS-landene: Norge, Island og Liechtenstein.

Denne udvidelse af eneretsbestemmelsen er en følge af det unionsretlige princip om gensidig anerkendelse og investerings servicedirektivet og 2. bankharmoniseringsdirektiv.

Investerings selskaber og kreditinstitutter med hjemsted uden for EU/EØS skal have Finanstilsynets tilladelse til at udføre investeringsservice. Filialer fra tredjelande vil ikke kunne tildeles det europæiske pas. Datterselskaber oprettet af investerings selskaber og kreditinstitutter fra tredjelande vil derimod være omfattet af samme regelsæt, som gælder for EU/EØS-selskaber. Tilladelse til at udføre investeringsservice i et EU/EØS-land vil give selskabet det europæiske pas. Ud fra hensynet om at sikre, at

EU-selskaber får en tilsvarende adgang til tredjelandes værdipapirmarkeder, skal de enkelte EU/EØS-landes betingelser for at meddele tilladelse til datterselskaber fra tredjelande så vidt muligt koordineres, og under visse betingelser åbner EU-reguleringen mulighed for at træffe modforanstaltninger (reciprocitet).

Vilkårene for udenlandske selskabers adgang til at udføre investeringsservice i Danmark fremgår af de virksomhedslove, som regulerer de pågældende virksomhedstyper, jf. således bank- og sparekasselovens §§ 6 a og 6 c, forslag til lov om fondsmæglerselskabers §§ 6 og 8, realkreditlovens § 12 og lov om visse kreditinstitutters § 2, stk. 4.

For det andet er lovforslagets § 4 ikke som fondsbørslovens § 4 begrænset til børsnoterede værdipapirer. § 4 omfatter henvendelse til offentligheden vedrørende køb, salg eller formidling af ethvert værdipapir, som defineret i § 2, stk. 1, nr. 1-10 og 12. Ved ikke at lade eneretsbestemmelsen omfatte omsættelige pantebrev med pant i fast ejendom og løssøre, jf. § 2, stk. 1, nr. 11, vil pantebrevsselskaber m.v. fortsat kunne rette henvendelse til offentligheden vedrørende handel med pantebrev, og ejendomsformidlere kan i forbindelse med ejendomshandler formidle kontakt mellem sælger og investor med henblik på salg af sælgerpantebrev. Med hensyn til personer med næringsbrev som vekselerer og bankier er det vurderingen, at disse ikke længere vil kunne udøve virksomhed med køb, salg og formidling af værdipapirer, med undtagelse af pantebrevshandel. Næringslovens § 22 foreslås derfor ændret, jf. forslag til lov om fondsmæglerselskaber.

For det tredje omfattes alle realkreditinstitutter af eneretten, og lovforslaget er således ikke som den gældende fondsbørslovs § 4 begrænset til realkreditinstitutter, der har opnået tilladelse til at handle på Københavns Fondsbørs eller handel med værdipapirer udstedt af realkreditinstituttet selv. Denne ændring skal ses i sammenhæng med, at værdipapirhandelsloven ikke som fondsbørsloven er begrænset til børsnoterede værdipapirer.

Eneretten efter stk. 1 vedrører køb, salg eller formidling af værdipapirer. Området for eneretten er således mindre omfattende end begrebet værdipapirhandel, idet dette efter lovforslagets § 1, stk. 2, nr. 4 også omfatter erhvervs-mæssig rådgivning vedrørende værdipapirer.

En række virksomheder foretager alene rådgivning vedrørende værdipapirer eller yder som ejendomsformidlere, advokater og revisorer en sådan rådgivning som accessorium til anden virksomhed. En sådan rådgivning eller formidling af pantebrev krænger ikke eneretten efter stk. 1, men rådgivnin-